

РЕШЕНИЕ

№ 7929

гр. София, 16.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 18.09.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **3777** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.54, ал.2 от Закона за кадастъра и имотния регистър във вр. с чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на [фирма] против мълчалив отказ на началника на Службата по геодезия, картография и кадастър (СГКК) - С., да се произнесе по молба вх. № 99-11457/25.02.2013г. за попълване на кадастралния регистър с данни за обекти с идентификатор 68134.506.554, 68134.506.554.3 и 68134.506.554.2. Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна. Заинтересованата страна (ЗС) Х. Б. Ч. намира, че жалбата е основателна и моли да бъде уважена.

След като обсъди доводите на страните и приетите по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима, като подадена в законоустановения за това срок от лице, което има правен интерес от оспорването. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

С молба рег. № 99-45115/15.08.2012г. на СГКК дружеството е поискало да бъдат отразени в кадастралния регистър данни за правото му на собственост върху сгради с идентификатори 68134.506.554.3 и 68134.506.554.2, както и върху поземлен имот с идентификатор 68134.506.554. С писмо изх. № 99-45115-22-10-18908/11.10.2012г. началникът на СГКК е указал на подателя на искането необходимостта да представи допълнителни доказателства от значение за извършване на исканото изменение на кадастралната карта и регистри (ККР). С молба вх. № 94-11457/25.02.2013г. на СГКК дружеството е представило комбинирана скица със становище, че указанията на административния орган представляват изисквания, за които не е налице нормативно

основание.

Съгласно чл.53, ал.1, т.1 ЗКИР, такава карта и регистри могат да се изменят, когато се установят непълноти и грешки. Посочва се в ал.2 и ал.3, че последните се установяват чрез съставяне на акт, подписан от заинтересуваните собственици. В случая такъв не е бил съставен, нито е постановен изричен акт по направеното искане и след допълнителната молба от 25.02.2013г. По делото е прието заключение на съдебно-техническа експертиза, което съдът в настоящия състав възприема като обективно, компетентно и неоспорено от страните. Установява се от заключението, че част имот пл. № 554 кв.7 (стар кв.240),[жк], посочен в акт за държавна собственост № 5348-11/26.10.1970 г., представен по делото, е идентична с имот с идентификатор 68134.506.554 с площ от 2752 кв. м. по кадастралната карта, одобрена със заповед № РД-18-53/23.11.2011 г. на изпълнителния директор на АГКК, като на цветна комбинирана скица - Приложение № 1 към заключението, е отразена идентичността на имот с идентификатор 68134.506.554 по КК по черните линии: "А-Б", Б-В-Г-Д". "Д-Е" и "Е-А", с част от имот пл. № 554 от кв. 7 по регулационен план (РП) на местността от 1959 г., показан по сините линии: "а-б", "б-в-г", „г-д" и "д-а" и на сградите с идентификатори 68134.506.554.3 и 68134.506.554.2 със сградите, отразени в скицата - копие от посочения РП, като вещото лице е описало подробно частичното съвпадение спрямо РП и спрямо извършено контролно заснемане на място през м. юни 2011г. в текстовата и графичната част на заключението. При изслушването му в открито съдебно заседание на 18.09.2013г. вещото лице отново посочва, че не е налице пълно съвпадение между обектите според съществуващия РП от 1959г. и КК. При тези констатации, съдът в настоящия състав приема, че не е налице идентичност между обектите, за които дружеството заявява, че притежава вещни права, и обектите, отразени в кадастралната карта.

Не е установено по несъмнен начин и твърдяното правоприемство между субекта, за който е представен титул за собственост – ДИП „Н. република”, посочено като титуляр в акт № 5438-II от 26.11.1970г. на К. народен съвет, и дружеството – жалбоподател. С представеното решение № 30/24.02.1989г. на Министерски съвет (Р.), т.2 е прекратено юридическото лице Технологичен комбинат за преработка на пластмаси „Н. република” – С., от СО „П.”. Съгласно същото решение фирмата „С.” поема активите и пасивите по баланса на прекратената организация към 30.06.1989г. Този баланс не е представен, нито несъмнено доказателство за правоприемството в частност относно процесните обекти между ДИП „Н. република” и Технологичния комбинат, закрит с горепосоченото Р., нито приватизационен договор или други документи, които да обективират приемството на вещните права от титуляра на акта от 26.11.1970г. до настоящето дружество – жалбоподател. Ето защо, следва да се приеме, че на административния орган не са били представени доказателства, легитимиращи дружеството за собственик, по чиято инициатива да бъде проведено производството по чл.53-54 ЗКИР. Не е допустимо административният орган за целите на производството пред него да формира правни изводи относно съществуването или несъществуването на твърдяните вещни права въз основа на отделни представени му документи, тъй като той не разполага с компетентност да се произнася по своя преценка относно материалното право. Последното следва да бъде доказано от молителя пред административния орган по начин, който да не налага на същия орган изследване на правоприемство между юридически лица или други обстоятелства, пораждащи или прекратяващи вещни права, чрез формиране на

собствени правни изводи. В случая такива несъмнени доказателства не са налице. Наред с това, началникът на СГКК няма задължението да разполага с плановете, предхождащи създадените ККР съгласно § 4 от Преходните и заключителни разпоредби на ЗКИР, тъй като правилата на посочения текст нямат този смисъл, а уреждат дейностите по кадастъра в периода до влизането в сила на заповед за одобряване на ККР за отделен район. По изложените съображения, в случая административният орган не е разполагал с достатъчно данни, въз основа на които да извърши исканото изменение, в т. ч. да състави акт за непълноти и грешки. В тази връзка ирелевантно е обстоятелството, че ЗС не възразява относно исканото изменение, тъй като вещните права на дружеството не са несъмнено установени чрез формален акт, представен на административния орган.

Предвид изложеното и представената заповед № РД-13-35/10.02.2011г. на изпълнителния директор на АГКК съдът в настоящия състав приема, че процесният отказ е постановен от компетентен орган; отказът не е в установената писмена форма, но мотивите му се установяват от приложеното в преписката писмо с указания до дружеството. Като краен резултат мълчаливият отказ е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.4 АПК разностите остават за жалбоподателя така, както са направени.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], с ЕИК[ЕИК], против мълчалив отказ на началника на Службата по геодезия, картография и кадастър - С., да се произнесе по молба вх. № 99-11457/25.02.2013г. за попълване на кадастралния регистър с данни за обекти с идентификатор 68134.506.554, 68134.506.554.3 и 68134.506.554.2.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: